

Legislació delegada

Decret legislatiu del 30-5-2018 de publicació del text refós de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995

Vist l'article 59 de la Constitució andorrana, segons el qual, mitjançant una llei, el Consell General pot delegar l'exercici de la funció legislativa en el Govern;

Vista la delegació legislativa a favor del Govern establerta en la disposició final catorzena de la Llei 27/2017, del 30 de novembre, de mesures urgents per a l'aplicació del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, fet a Nova York el 13 de desembre del 2006, segons la qual s'encarrega al Govern que publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el text refós de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995, que inclogui les modificacions introduïdes fins llavors en aquesta Llei;

Vist que, en compliment del que preveu la disposició final catorzena de la Llei 27/2017, es refon en aquest Decret legislatiu, en primer lloc, el contingut de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995, en què s'inclouen les modificacions que dimanen de la Llei 14/2004, del 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de matrimoni; de la Llei 3/2012, del 19 d'abril, qualificada de modificació de la Llei qualificada de matrimoni; de la Llei 34/2014, del 27 de novembre, qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995, i de la Llei 27/2017 esmentada anteriorment;

Vist que, d'altra banda, es reprenen de forma ordenada les disposicions transitòries i final de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995; les disposicions finals de la Llei 14/2004; les disposicions addicionals, derogatòria i finals de la Llei 3/2012 i les disposicions derogatòria i finals de la Llei 34/2014, i, al mateix temps, per garantir la claredat en la consulta d'aquest Decret legislatiu i preservar la seguretat jurídica, es fa constar per a cadascuna d'aquestes disposicions de quina de les lleis esmentades porta causa;

A proposta del ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, el Govern, en la sessió del 30 de maig del 2018, aprova aquest Decret legislatiu amb el contingut següent:

Article únic

S'aprova la publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra del text refós de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995, que entrarà en vigor l'endemà de ser-hi publicat.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 30 de maig del 2018

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Text refós de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995

Primera part: El matrimoni

Títol I. Disposicions generals comunes a tots els règims jurídics del matrimoni

Capítol 1. Principis derivats de la Constitució

Article 1

1. L'home i la dona tenen dret a contreure matrimoni entre ells i a fundar una família, d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.
2. Dues persones del mateix sexe tenen també dret a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil entre elles, amb els mateixos efectes que el matrimoni, i a fundar una família d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.
3. Les disposicions d'aquesta Llei, a excepció del Títol III, són aplicables a les unions civils de dues persones del mateix sexe sense necessitat de referència o remissió explícita en cada cas, atès que els estats civils, com a casats, dels cònjuges que han contret matrimoni o que han formalitzat una unió civil es consideren idèntics.
4. La família, fundada per un matrimoni o per una unió civil, és l'element bàsic de la societat i té dret a la protecció econòmica, social i jurídica de la mateixa societat i de l'Estat

Capítol 2. Àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i recepció d'altres drets

Article 2

Poden contreure matrimoni d'acord amb aquesta Llei:

1. Els andorrans, àdhuc en el cas que solament un dels contraents gaudeixi de la nacionalitat andorrana.
2. Els estrangers que tinguin, almenys un d'ells, la seva residència al Principat d'Andorra.

Article 3

Els andorrans i els residents poden contreure matrimoni fora del Principat d'Andorra segons la forma establerta per la llei del lloc de la celebració, restant, però, subjectes a les disposicions dels articles 18, 19 i 22, i han d'inscriure el matrimoni en el Registre Civil d'Andorra.

Article 4

A manca de capítols matrimonials o en allò en què aquests siguin insuficients, el règim econòmic matrimonial es fixa per la llei nacional comuna dels cònjuges; altrament, per la llei del lloc de la residència del matrimoni, i, en cas de conflicte de lleis, preval el règim de separació de béns.

Capítol 3. La promesa de matrimoni

Article 5

1. Es reconeix la promesa de matrimoni, però no dóna dret a l'acció per exigir la celebració del matrimoni.
2. Pertany a la jurisdicció civil determinar l'existència i la validesa de la promesa de matrimoni, així com els efectes del seu trencament.
3. La prova de la promesa de matrimoni ha d'ésser documental. Les proves testificals o per presumpcions greus, precises i concordants, són admeses solament si existeix un indicatiu de prova documental o quelcom equivalent, o si la part demandant demostra la impossibilitat en què es troba de fornir una prova documental.

4. L'incompliment de la promesa de matrimoni pot donar lloc a les accions previstes als articles 6 i 7, amb exclusió de qualsevol altra acció que no sigui la reparació de perjudicis, i en cap cas pot donar lloc a l'acció per exigir la celebració del matrimoni.

Article 6

1. Pot demanar-se la restitució de les donacions fetes a causa de la promesa de matrimoni, si aquest no ha estat celebrat.

2. L'acció per reclamar la restitució de les donacions fetes a causa de la promesa de matrimoni prescriu en el termini d'un any, comptat des del dia de la negativa a la celebració del matrimoni, notificada fefaentment per qualsevol dels promesos, o a comptar del trentè (30è) dia posterior a la data d'haver estat fefaentment requerit un dels promesos, o a comptar des del dia de la mort d'un d'ells.

Article 7

1. L'incompliment sense causa justa de la promesa de matrimoni, feta per persona major d'edat o per menor autoritzada per qui ha de donar l'assentiment per a la celebració del matrimoni, produeix l'obligació de rescabalar l'altra part de les despeses fetes i de les contretes a causa de la promesa.

2. L'acció prescriu en el termini d'un any, comptat des del dia de la negativa a la celebració del matrimoni, notificada fefaentment per qualsevol dels promesos, o a comptar del trentè (30è) dia posterior a la data d'haver estat fefaentment requerit un dels promesos i sempre que aquest no hagi donat resposta.

Capítol 4. Drets i deures dels cònjuges

Article 8

1. El matrimoni atribueix a ambdós cònjuges els mateixos drets i els imposa també el compliment dels mateixos deures.

2. Els drets i deures que la Llei estableix com a conseqüència del matrimoni són irrenunciables.

Article 9

Els cònjuges estan obligats a viure junts, llevat de justa causa que ho impedeixi, a respectar-se mútuament, a guardar-se fidelitat, a ajudar-se moralment i material i a actuar sempre en interès de la família.

Article 10

El matrimoni imposa a ambdós cònjuges l'obligació de mantenir i educar els fills, tenint en compte les aspiracions i les capacitats d'aquests, i d'acord amb els mitjans econòmics de la família.

Article 11

Els cònjuges han de contribuir al sosteniment de les despeses familiars en la forma establerta per les normes que regulin llur règim econòmic matrimonial.

Article 12

1. Els cònjuges determinen de comú acord el seu domicili. En cas de desacord, oïdes les parts, el fixa la jurisdicció civil, tenint en compte l'interès de la família.

2. La pàtria potestat sobre els fills no emancipats l'exerceixen conjuntament els pares, en benefici d'aquells. En cas de desacord, oïdes les parts, el parer dels fills si escau, i el Ministeri Fiscal, la jurisdicció civil disposa el que sigui procedent.

3. Les matèries relatives a la tutela, al règim econòmic matrimonial, a les despeses familiars, a l'autonomia patrimonial i, en general, als drets i les obligacions dels cònjuges, es regeixen per la legislació vigent.

Article 13

(sense contingut)

Capítol 5. Formes de celebració del matrimoni

Article 14

L'ordenament jurídic del Principat d'Andorra reconeix dues formes de celebració del matrimoni:

El matrimoni civil.

El matrimoni canònic.

Article 15

1. Els contraents tenen llibertat plena per optar per qualsevol de les dues formes de celebració del matrimoni.

2. Únicament poden optar per les dues formes de celebració del matrimoni si, en primer lloc, contreuen matrimoni civil.

Títol II. El matrimoni civil

Capítol 1. Règim jurídic i precisions conceptuals

Article 16

El matrimoni civil es regeix per les disposicions generals del títol I i per les particulars d'aquest títol II.

Article 17

1. Sempre que es faci al·lusió al parentiu per consanguinitat en aquest títol II, es determinarà d'acord amb el còmput romanístic.

2. La consanguinitat es compta per línies i graus.

3. Per comptar el grau de parentiu en línia recta, es compta el nombre de generacions o persones fins a aquella amb la qual es fa el còmput. Hi ha tants graus com persones, descomptant la primera.

4. Per comptar el grau de parentiu en la línia col·lateral, es puja fins al primer ascendent comú i es torna a baixar fins a la persona amb la qual es fa el còmput. Hi ha tants graus com persones, descomptant la primera.

Capítol 2. Els requisits del matrimoni civil

Article 18

No poden contreure matrimoni civil:

1. Els menors de 16 anys, llevat que siguin dispensats d'aquest impediment d'acord amb l'article 20.

2. Els qui estiguin lligats per un vincle matrimonial.

Article 19

No poden contreure matrimoni civil entre ells:

1. Els parents en línia recta per consanguinitat o adopció.

2. Els parents en línia col·lateral per consanguinitat fins al quart grau.

3. Els adoptats amb llurs germans adoptius.

4. Els condemnats com a autors o còmplices de la mort del cònjuge de qualsevol d'ells.

Article 20

La jurisdicció civil, oït el parer del Ministeri Fiscal, pot dispensar, amb justa causa i a petició de part, dels impediments següents:

1. El d'edat, sempre que es tracti de majors de catorze anys, oint prèviament les persones que exerceixen llur pàtria potestat o tutela, les quals en tot cas han de manifestar si atorguen llur assentiment al matrimoni o si s'hi oposen.
2. El de consanguinitat en línia col·lateral en quart grau.
3. Els que es derivin de l'adopció.
4. El del punt 4 de l'article 19.

Capítol 3. L'expedient previ a la celebració del matrimoni civil

Article 21

1. Les persones que desitgin contreure matrimoni civil han de promoure expedient, personalment o per mitjà de persona amb poder notarial especial, davant el Registre Civil. Aquest expedient comprendrà:

1.1) Un escrit, signat per ambdós contraents, en què s'ha de fer constar el nom, els cognoms, l'estat, el lloc i la data de naixement, la nacionalitat, la professió, la residència i el domicili de cada un dels contraents; el nom i els cognoms de llurs pares, així com el lloc de celebració del matrimoni, en què s'ha de manifestar la seva voluntat de contreure matrimoni.

1.2) Un certificat de naixement dels futurs contraents.

1.3) Un document acreditatiu de l'estat civil.

1.4) Els documents que acreditin el domicili i la residència efectiva dels contraents.

2. Si els futurs contraents no poden acreditar el seu estat civil, el registrador civil els ha de demanar l'aportació de noves proves que ho acreditin.

Article 22

1. La celebració del matrimoni civil ha de ser precedida per la publicació de les proclames matrimoniales, en les quals s'expressen totes les dades a què es refereix l'article 21.1.

2. La publicació de les proclames és efectuada pel Registre Civil, d'acord amb la seva legislació.

Article 23

El matrimoni civil pot celebrar-se a partir del cinquè dia posterior a la data en què s'hagi complert el termini de publicació. Si dintre dels sis mesos posteriors no se celebra el matrimoni civil, haurà de repetir-se'n la publicació.

Article 24

La reducció del termini de publicació de les proclames, s'estableix d'acord amb el que disposa la legislació del Registre Civil.

Article 25

L'autorització o la denegació de la celebració del matrimoni civil es regeix per la legislació del Registre Civil.

Capítol 4. El consentiment

Article 26

No hi ha matrimoni civil vàlid sense consentiment matrimonial.

Article 27

No poden prestar un consentiment vàlid les persones que no tenen suficient ús de raó en el moment de contreure matrimoni civil o que per causes psíquiques no poden assumir les obligacions essencials del matrimoni. Per verificar aquests casos, el registrador civil ha d'encarregar un dictamen mèdic-psiquiàtric.

Article 28

L'error sobre la persona o el refús d'una qualitat del matrimoni impedeixen la validesa del consentiment matrimonial.

Article 29

No pot prestar un consentiment vàlid qui contreu matrimoni civil enganyat per frau, provocat per obtenir el seu consentiment, sobre una qualitat de l'altre contraent, que per la seva naturalesa pot pertorbar greument la vida conjugal.

Article 30

No pot prestar un consentiment matrimonial vàlid el qui contreu matrimoni civil per violència o por greu provinent d'una causa externa, encara que no s'hagi provocat intencionadament, per alliberar-se'n.

Article 31

La condició, el termini i el mode es consideren sempre com no posats.

Capítol 5. La forma de celebració del matrimoni civil**Article 32**

1. El matrimoni civil se celebra públicament a la casa del Comú, en presència de dos testimonis majors d'edat i davant del cònsol major de la parròquia en què un dels contraents tingui la residència efectiva o en què hagin decidit lliurement celebrar el matrimoni.

2. El cònsol major pot delegar les seves funcions en la celebració del matrimoni civil en el cònsol menor, o en un membre del Consell del Comú de la parròquia.

Article 33

1. El cònsol o el seu delegat, en presència dels dos testimonis i dels contraents, es limita a donar lectura als articles 8, 9, 10 i 11 i pregunta a cada una de les parts si desitja contreure matrimoni amb l'altra.

2. Després que els contraents hagin expressat, verbalment o, en cas de no poder parlar, per signes equivalents, el consentiment matrimonial, el cònsol o el seu delegat els declara units en matrimoni.

3. El cònsol o el seu delegat, els contraents i els testimonis signen tot seguit l'acta de matrimoni civil, en dos exemplars, segons el model establert.

4. Un exemplar de l'acta de matrimoni és tramesa pel cònsol o pel seu delegat al Registre Civil el primer dia hàbil següent a la celebració del matrimoni. L'altre exemplar restant es conserva als arxius del Comú corresponent.

Article 34

En cas d'imminent perill de mort d'un dels contraents, qualsevol cònsol, després d'informe previ d'un metge o del metge forense, acompanyat de dos testimonis, procedeix a la celebració del matrimoni civil sense necessitat de l'expedient previ ni de proclames. És suficient la declaració jurada dels contraents i dels testimonis, fent constar que no existeix cap impediment entre ells, que no sigui dispensable d'acord amb aquesta Llei.

2. En cas de motiu greu, el cònsol es pot desplaçar al domicili o residència d'un dels contraents, per celebrar el matrimoni.

Article 35

El cònsol no pot negar-se a procedir a la celebració del matrimoni per si mateix o pel seu delegat. En el cas que consideri que hi ha algun motiu raonable contra la celebració del matrimoni, ho ha de posar immediatament en coneixement del registrador, el qual haurà de resoldre en el termini màxim de tres dies hàbils, sense perjudici del que preveu l'article 25.

Capítol 6. La nul·litat del matrimoni civil

Article 36

És nul el matrimoni civil celebrat:

1. Entre persones concernides per algun dels impediments establerts pels articles 18 i 19, llevat del cas de dispensa establert a l'article 20.
2. Sense consentiment matrimonial o amb els vicis de consentiment establerts pels articles 27, 28, 29 i 30.
3. Sense la intervenció del cònsol o de la persona delegada per ell o sense la presència dels testimonis.
4. Sense l'autorització establerta per l'article 25, excepte el cas previst en l'article 34.

Article 37

El matrimoni civil que sigui nul en virtut de les disposicions del capítol 4 d'aquest títol es convalida si els contraents conviuen durant un any a comptar:

1. De llur majoria d'edat, quan hagin contret matrimoni invàlidament per raó de l'impediment d'edat establert per l'article 20.
2. Del moment en què s'esvaeixi l'error o es descobreixi el frau o cessin la violència o la por, a què es refereixen els articles 28, 29 i 30.

Article 38

La declaració de nul·litat del matrimoni civil no invalida els efectes produïts respecte dels fills i del contraent o contraents de bona fe, la qual es presumeix si no es prova el contrari.

Capítol 7. La separació matrimonial

Article 39

Són causes de separació:

1. L'abandó injustificat de la llar conjugal.
2. La infidelitat conjugal.
3. Els maltractaments, les injúries greus i aquelles altres causes que facin la vida conjugal massa difícil.
4. L'alcoholisme o la drogodependència, sempre que l'interès de l'altre cònjuge o el dels fills que hi conviuen exigeixin la suspensió de la convivència.
5. La violació greu i reiterada dels deures envers els fills.
6. El cessament efectiu de la convivència conjugal, sense causa justa, durant el termini d'un any.
7. El mutu consentiment d'ambdós cònjuges.
8. En general, qualsevol altra causa que, a judici dels òrgans jurisdiccionals competents, sigui suficient per creure que no és possible ni convenient una normal cohabitació entre els cònjuges.

Article 40

La sentència de separació, o l'aprovació del conveni de separació a què es refereix l'article 61, produeixen la suspensió de la vida en comú i els altres efectes previstos per la Llei.

Article 41

Els cònjuges poden, de comú acord, fer cessar els efectes de la sentència o del conveni esmentat en l'article anterior, mitjançant una declaració expressa que ho expliqui al Registre Civil i a la jurisdicció civil.

Capítol 8. La dissolució del matrimoni civil

Article 42

El matrimoni vàlidament contret és dissolt per les causes següents:

1. Per la mort d'un dels cònjuges.
2. Per la declaració de mort d'un dels cònjuges.
3. Pel divorci.

Article 43

Les causes de divorci són:

- 1.1) El mutu consentiment d'ambdós cònjuges, transcorregut almenys un termini d'un any després de presentada la demanda de separació, o d'haver signat fefaentment un conveni de separació conjugal.
- 1.2) El cessament efectiu de la convivència durant almenys dos anys ininterromputs, després de la interposició de la demanda de separació, tant si ha recaigut resolució judicial ferma com si no n'hi ha recaigut.
- 1.3) El cessament efectiu de la convivència durant almenys tres anys ininterromputs.
- 1.4) La condemna per sentència ferma d'un cònjuge per haver atemptat contra la vida de l'altre, d'ascendents o de descendents.
- 1.5) La condemna per sentència ferma d'un cònjuge a una pena efectiva de privació de llibertat superior a un any, sempre que es tracti d'un delicte dolós.
2. Si el divorci és sol·licitat pels dos cònjuges, o per un sol amb el consentiment de l'altre, ha d'haver-se proposat el conveni relatiu als fills i als béns a què fa referència l'article 61.

Títol III. El matrimoni canònic

Article 44

Els efectes civils del matrimoni canònic es regeixen per les disposicions generals del títol I d'aquesta Llei.

Article 45

El matrimoni canònic produeix plens efectes civils des de la seva celebració.

Article 46

La legislació del Registre Civil estableix l'obligació i el procediment per a la inscripció del matrimoni canònic en el Registre Civil.

Segona part: Normes processals en les causes matrimonials

Títol IV. Disposicions generals comunes a tots els règims jurídics de matrimoni

Capítol 1. Jurisdicció competent

Article 47

Les causes de separació, nul·litat o divorci interposades davant la jurisdicció civil se substancien d'acord amb aquesta Llei.

Article 48

Els tribunals andorrans no tenen competència per entendre en les causes que afectin el vincle matrimonial i que hagin d'ésser substanciades en aplicació d'una llei estrangera, llevat del supòsit en què un, almenys dels cònjuges, sigui andorrà.

Article 49

La jurisdicció civil del Principat d'Andorra és competent en les causes matrimonials següents:

1. De separació, nul·litat i divorci de matrimoni civil celebrat a Andorra regit per aquesta Llei.
2. De separació i divorci de cònjuges units per matrimoni canònic, si la part demandada té domicili i residència a Andorra.
3. De separació de cònjuges units per matrimoni civil celebrat fora d'Andorra, si la part demandada té domicili i residència a Andorra.
4. De separació i divorci dels cònjuges andorrans o residents, casats a Andorra, amb anterioritat a aquesta Llei.
5. De separació i divorci dels dos cònjuges andorrans, o d'un cònjuge andorrà amb un cònjuge estranger, casats canònicament o civil a l'estranger, si el matrimoni figura inscrit a Andorra.

Article 50

En cas de conflicte de jurisdiccions és competent la jurisdicció civil.

Capítol 2. Les mesures provisionals per demanda de nul·litat, de separació o de divorci**Article 51**

1. La jurisdicció civil, a instància del cònjuge que ha formulat demanda de nul·litat, de separació o de divorci, o que es proposi formular-la, apreciament la necessitat i la urgència del cas i tenint en compte els interessos familiars més necessitats de protecció, pot disposar les mesures provisionals que consideri oportunes en relació amb la separació dels cònjuges, amb l'atribució de l'ús de l'habitatge familiar i, oït el Ministeri Fiscal, amb la guarda i cura dels fills menors d'edat i el règim de visites, amb la contribució dels cònjuges a les càrregues del matrimoni i a les despeses extraordinàries dels fills, i la fixació de la pensió per als fills. L'òrgan jurisdiccional pot igualment prohibir a un dels cònjuges entrar en contacte amb l'altre o amb els propis fills, en cas de perill greu per a la seva integritat física o psicològica.

2. Quan aquestes mesures s'hagin adoptat abans de l'admissió de la demanda de nul·litat, de separació o de divorci, queden sense efecte si en el termini de 30 dies naturals no s'hi interposa aquella demanda.

Capítol 3. Efectes de la declaració de nul·litat del matrimoni, de separació i de divorci**Article 52**

Les sentències de declaració de nul·litat del matrimoni, de separació dels cònjuges o de divorci no eximeixen els pares de llurs obligacions envers els fills.

Article 53

Totes les mesures sobre educació i guarda dels fills s'adopten en el seu interès i benefici. La jurisdicció civil pren les mesures, després d'escoltar si és possible el parer dels fills menors d'edat, oït el Ministeri Fiscal.

Article 54

1. L'exercici de la pàtria potestat, entès com una obligació dels pares, correspon a ambdós consorts. Un consort pot perdre aquest exercici en virtut de resolució judicial ferma.

La decisió judicial que atribueixi la pàtria potestat al consort al qual s'hagi confiat la guarda dels fills haurà de ser motivada.

En tot cas, la decisió judicial determina també en quines condicions el cònjuge que no exerceixi la pàtria potestat pot visitar els fills, comunicar-se amb ells i tenir-los en la seva companyia.

2. La jurisdicció civil, oït el Ministeri Fiscal, pot limitar el dret de visita, comunicació i companyia al·ludits en l'apartat precedent i, excepcionalment, fins i tot suspendre'l, en cas d'incompliment greu dels deures imposats per la decisió de l'autoritat competent i si es donen circumstàncies molt greus que ho aconsellin.
3. Les ulteriors noces no afecten la pàtria potestat, que s'exercita sense cap intervenció del nou cònjuge.

Article 55

La sentència ferma de separació, de nul·litat, o de divorci, determina la dissolució del règim econòmic del matrimoni.

Article 56

L'ús del domicili familiar i dels seus objectes, que no siguin personals de cadascun dels cònjuges, es determina, a manca d'acord, tenint en compte el cònjuge més necessitat i l'interès dels fills.

Article 57

1. En el cas de separació o divorci, el cònjuge que experimenti un desequilibri econòmic en relació a l'altre i que ocasioni un empitjorament respecte a la seva situació anterior en el matrimoni, té dret a una pensió que es fixarà en la resolució judicial, en atenció a les circumstàncies del cas i als següents aspectes:

- a) L'acord dels cònjuges.
- b) L'edat i l'estat de salut.
- c) La qualificació professional i les probabilitats d'accés a un lloc de treball.
- d) Els recursos econòmics i les necessitats de cada cònjuge. e) La pèrdua eventual d'un dret de pensió.
- f) La duració del matrimoni i de la convivència conjugal.
- g) La dedicació passada i futura a la família.
- h) La col·laboració amb el seu treball a les activitats mercantils, industrials o professionals de l'altre cònjuge.

2. La pensió fixada, com també les bases d'actualització de la pensió i les garanties per al seu pagament, es podrà modificar per alteracions substancials dels recursos econòmics d'un i altre cònjuge.

3. La pensió fixada pot ser substituïda, mitjançant conveni acordat en qualsevol moment, per la constitució d'un vitalici, d'un usdefruit sobre determinats béns o pel lliurament d'un capital en béns o en diners.

4. El dret a la pensió s'extingeix pel cessament de la causa que el va motivar, per compliment del termini fixat, per contreure el creditor un nou matrimoni o per viure maritalment amb un altra persona; no s'extingeix per la mort del deutor, però els seus hereus poden sol·licitar judicialment la reducció o la supressió de la pensió, si el cabal hereditari no pot satisfer el deute o la pensió afecta els seus drets legítims.

Article 58

1. En tràmit d'execució de sentències fermes i definitives de separació, de nul·litat o de divorci, la jurisdicció civil adoptarà totes les mesures pertinents per garantir el compliment de les disposicions d'aquest capítol i el tenor de les dites sentències.

2. A demanda de qualsevol de les parts davant la jurisdicció civil les sentències o altres resolucions canòniques fermes i definitives relatives a la dissolució o nul·litat del vincle matrimonial, tenen plena eficàcia civil d'acord amb l'ordenament jurídic del Principat d'Andorra.

Títol V. Normes processals en les causes matrimonials davant la jurisdicció civil

Capítol 1. Les causes de nul·litat del matrimoni i de divorci

Article 59

Les causes de nul·litat i de divorci del matrimoni civil es tramiten segons les normes comunes del procediment declaratiu abreujat, amb les excepcions contingudes en els articles d'aquest títol.

Article 60

1. L'acció per demanar la declaració de nul·litat del matrimoni civil o de divorci correspon:

- a) Als cònjuges.
- b) Al Ministeri Fiscal.
- c) A qui hagi estat víctima de la violència, de la por greu o de l'engany, a què es refereixen els articles 29 i 30.
- d) A les persones que tinguin un interès directe i legítim. En aquest cas la jurisdicció civil s'ha de pronunciar prèviament sobre l'existència o la inexistència del dit interès, oït el Ministeri Fiscal.

2. L'acció per demanar la declaració de divorci s'extingeix per la mort de qualsevol dels cònjuges i per la reconciliació, la qual ha de ser expressa quan tingui lloc després de la interposició de la demanda.

La reconciliació posterior al divorci no produeix efectes jurídics, però els divorciats podran contreure entre ells un nou matrimoni.

Capítol 2. Requisits per a la separació dels cònjuges

Article 61

1. Els cònjuges poden separar-se de mutu acord, si estableixen en un conveni escrit un règim de separació, que comprengui tots els aspectes exigits per les disposicions dels articles 52 al 57, i el conveni és aprovat per la jurisdicció civil, que ha de vetllar perquè els drets d'ambdós cònjuges i els dels fills restin suficientment protegits.

1 bis. El procediment per a l'aprovació del conveni a què es refereix l'apartat precedent s'inicia bé per mitjà d'una demanda conjunta adreçada al batlle, acompanyada del conveni i de les proves escaients, o bé mitjançant un escrit conjunt dels cònjuges en qualsevol moment en el marc d'un procediment contenciós, en el qual s'interessi la continuació del procés de mutu acord, i acompanyat del conveni i de les proves escaients. En particular les parts han d'aportar els documents que acreditin la seva nacionalitat i residència, la celebració del matrimoni i la filiació dels fills comuns, quan procedeixi; han d'aportar també els documents que permetin valorar la capacitat econòmica de cada un d'ells, les necessitats econòmiques dels fills a càrrec, quan escaigui, i qualsevol altra circumstància que considerin oportuna.

2. Abans de refusar l'aprovació del conveni de separació, la mateixa jurisdicció civil ha d'invitar els cònjuges que estableixin un nou conveni que inclogui les estipulacions que la jurisdicció els indiqui, d'acord amb la Llei.

Article 62

Llevat del cas previst per l'article precedent, són d'aplicació a les causes de separació dels cònjuges les disposicions del capítol 1 d'aquest mateix títol.

Capítol 3. Les mesures provisionals

Article 63

1. El cònjuge que es proposi presentar una demanda de nul·litat, de separació o de divorci pot sol·licitar prèviament l'adopció de les mesures provisionals a què es refereix l'article 51 mitjançant un escrit adreçat a la Batllia; aquesta sol·licitud també la pot formular conjuntament amb l'escrit de demanda. Qualsevol dels

cònjuges pot fer-ho així mateix en qualsevol moment posterior, durant la substanciació del judici principal, abans que recaigui sentència.

2. Si la sol·licitud de mesures provisionals es presenta abans de la demanda, s'assigna, per torn, al batlle que correspongui, el qual serà també competent per resoldre sobre la demanda principal, si es presenta durant la tramitació de les mesures provisionals o dins del termini previst a l'article 51.2. Si la sol·licitud de mesures provisionals es presenta conjuntament amb l'escrit de demanda, o amb posterioritat a aquesta demanda, és competent per resoldre-la el batlle que coneix la causa principal.

3. Un cop rebuda la sol·licitud de mesures provisionals, el batlle cita els cònjuges i, quan hi ha fills menors interessats, el Ministeri Fiscal, en una compareixença conjunta que té per objecte exclusiu l'adopció d'aquestes mesures. La compareixença s'ha de celebrar dins dels deu dies hàbils següents a la data de la sol·licitud, i els cònjuges han d'assistir-hi acompanyats dels seus advocats i proveïts de tots els elements de prova de què es vulguin valer i que estiguin a la seva disposició. En el cas que algun dels cònjuges, degudament citat, comparegui sense advocat, serà assistit per l'advocat de guàrdia.

En particular les parts han d'aportar els documents que acreditin la seva nacionalitat i la seva residència, la celebració del matrimoni i la filiació dels fills comuns, quan sigui procedent; han d'aportar també els documents que permetin valorar la capacitat econòmica de cada una, les necessitats econòmiques dels fills a càrrec, quan escaigui, i qualsevol altra circumstància que considerin oportuna.

4. En l'acte de compareixença, el batlle invita els cònjuges a posar-se d'acord sobre les mesures provisionals a adoptar. Aquest acord no és vinculant per a les pretensions respectives de les parts en el procediment principal de nul·litat, de separació o de divorci, ni per a la decisió que adopti el Tribunal en relació amb les mesures definitives. Si una de les parts, degudament citada, no compareix, s'ha de procedir en la forma prevista al punt 6 d'aquest article.

5. Si els cònjuges arriben a un acord, el batlle, després d'escoltar el Ministeri Fiscal, quan escaigui, pot aprovar-lo i, en aquest cas, dicta un aute en el qual resol l'adopció de les mesures. Aquest aute pot ser modificat en la forma prevista al punt 7 d'aquest article.

6. Quan els cònjuges no arribin a un acord, o l'acord a què arribin no sigui aprovat pel batlle, el batlle ha d'escoltar les seves al·legacions i les del Ministeri Fiscal, quan escaigui; ha d'examinar les proves que aportin, i ha de resoldre mitjançant un aute, que dicta en el mateix moment o dins dels 5 dies hàbils següents. Per excepció, si el batlle, d'ofici o a instància de part, considera procedent practicar alguna prova que no es pugui dur a terme en el mateix acte, ha d'assenyalar una data per fer-ho al més aviat possible, però pot, tanmateix, adoptar algunes mesures amb caràcter provisionalíssim mentre no dicta la resolució. Un cop practicada la prova, el batlle la trasllada a les parts perquè en un termini de cinc dies hàbils formulin els escrits de conclusions, i resol dins dels cinc dies hàbils següents mitjançant un aute.

7. Les mesures provisionals adoptades queden sense efecte en el supòsit previst per l'article 51.2, quan siguin substituïdes per les que estableixi la sentència, o quan acabi el procediment principal d'una altra forma. Mentre subsisteixin, poden ser modificades pel batlle, en els supòsits en què s'hagi produït un canvi significatiu de les circumstàncies que es van tenir en compte per adoptar-les. El procediment serà el mateix que es preveu en aquest article.

Article 64

En casos de necessitat o urgència, i a demanda expressa de part, el Batlle pot adoptar les mesures de tipus personal previstes a l'article 51, i acordar els auxilis econòmics imprescindibles, abans de donar trasllat de la demanda a l'altra part o en qualsevol moment posterior a aquest i anterior a la compareixença.

Article 65

Els recursos contra les decisions sobre mesures provisionals, no tenen efecte suspensiu quant a l'execució de les dites mesures, llevat de decisió expressa i motivada en l'acte d'acceptació de l'apel·lació.

Article 66

La Llei del Registre Civil estableix quins són els actes inscriptibles i el procediment a seguir.

Disposició addicional primera (introduïda per la Llei 3/2012)

1. En les demandes conjuntes de separació i de divorci, el batlle pot admetre com a prova les declaracions de testimonis que s'aportin per escrit, si estan datades i signades en totes les planes per la persona que declara, amb l'esment manuscrit "llegit i aprovat", i s'hi acompanya una còpia d'un document d'identitat del declarant.

2. El batlle també pot admetre com a prova les declaracions de testimonis a què es refereix l'apartat precedent en les demandes contencioses, quan s'aportin amb l'exclusiva finalitat d'acreditar la causa de separació o de divorci, i en les demandes de mesures provisionals i de modificació de mesures provisionals.

Disposició addicional segona (introduïda per la Llei 3/2012)

Les mesures previstes als articles 62 i 63 d'aquesta Llei es poden adoptar també, a instància de part, en relació amb les persones que no estiguin casades ni acreditin una unió estable de parella, i amb els seus fills. En aquest cas, la resolució adopta la forma de sentència.

Disposició transitòria primera (Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995)

Provisionalment, mentre no s'hagi promulgat la Llei del Registre Civil, tots els actes i les decisions que siguin competència del futur registrador, exclusivament quant al matrimoni civil, són assumits per un batlle de la Secció Administrativa; en conseqüència, sempre que en la present Llei es mencionen els mots "Registre Civil" o "registrador", s'ha d'entendre per "Batllia" o "batlle".

Disposició transitòria segona (Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995)

Per la present Llei es crea el Registre Civil provisional, a càrrec de la Batllia, Secció Administrativa, de forma transitòria i fins a la data de posada en funcionament del Registre Civil d'Andorra, on s'han d'inscriure únicament els fets o actes relatius al matrimoni civil, celebrat d'acord amb la present Llei.

Disposició transitòria tercera (Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995)

Mentre no sigui d'aplicació la Llei del Registre Civil, el procediment previ a la celebració del matrimoni civil i la seva inscripció al Registre, és el següent:

1. Per formalitzar l'expedient previ a la celebració del matrimoni civil a Andorra, ambdós contraents han de comparèixer davant la Batllia, signant una declaració del matrimoni segons el model provisional establert pel Reglament del Govern, acompanyada d'una certificació d'estat civil i d'un certificat de residència, demanant que es procedeixi a les proclames. Una vegada rebuda la declaració, el batlle n'examina la suficiència i la procedència del matrimoni celebrador, examinant tant els requisits de validesa com els de licitud, oït, si és el cas, el Ministeri Fiscal i pren una de les decisions següents:

- a) Suspendre la tramitació de l'expedient per insuficiència de dades o per improcedència.
- b) Denegar motivadament la continuació de l'expedient.
- c) Continuar l'expedient. En els dos primers casos la decisió del batlle és recurrible davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia. En el tercer cas s'ha de disposar que es facin les proclames que s'han de fer segons disposa el Reglament del Govern.

2. Cinc dies després d'haver-se esgotat el temps d'exhibició de les proclames i a la vista de les eventuais denúncies d'impediments i de la formalització de les oposicions al matrimoni, el batlle pren una de les decisions següents:

a) En el cas en què cumulativament es compleixin les dues condicions següents:

- 1) Que no hi hagi cap element, que el batlle, en la seva funció qualificadora, estimi que s'oposa a la validesa i la licitud del matrimoni projectat i,
- 2) Que no hi hagi cap denúncia ni oposició, declara autoritzar la celebració.

b) En el cas en què hi hagi denúncies d'impediment, però sense formalització d'oposició, el batlle dóna trasllat de l'expedient al Ministeri Fiscal, el qual, en el termini de cinc dies, si hi troba fonament legal, entaula l'oposició al matrimoni celebrador davant la jurisdicció civil ordinària. En aquest cas, com el cas en què l'oposició al matrimoni es formalitzi per part de tercers, se sobreseu l'autorització fins que recaigui sentència ferma autoritzant-lo o denegant-lo.

3. En el cas en què el matrimoni sigui celebrador a l'estranger entre futurs contraents un dels quals sigui andorrà o resident a Andorra, el batlle fa les proclames en la forma que s'ha dit anteriorment, a petició dels contraents o a petició de l'òrgan estranger que els demani.

En el cas en què l'òrgan estranger sol·liciti la pràctica de les proclames a Andorra, a un cònsol o a un òrgan judicial andorrà, aquests trameten la petició, l'exhort o la comissió rogatòria rebuts sense proveir res, encara que vingui d'un òrgan judicial estranger, al batlle que qualifica la petició, i li dóna el curs oportú. Les respostes a les comissions rogatòries, els exhortos i les peticions, les adreça el batlle pel canal que es fixi per Reglament del Govern.

4. Si a resultes de les proclames fetes en virtut de l'apartat anterior, el batlle rep denúncies d'impediment o es formalitzen oposicions a Andorra, la Llei aplicable i la jurisdicció competent per entendre dels impediments i de les oposicions són:

- a) Les andorranes si, almenys, un dels contraents és andorrà i en aquest cas es procedeix com es diu en les disposicions transitòries Segona i Tercera.1, o
- b) Les nacionals dels contraents o del lloc de celebració, segons procedeixi, si cap d'ells no és andorrà, i solament algun d'ells és resident a Andorra. En ambdós casos el batlle notifica a l'òrgan estranger que hagi sol·licitat les proclames la decisió, fent esment explícit de les presents disposicions transitòries. En cap cas no es poden fer proclames a Andorra quan les mateixes proclames o el matrimoni celebrador constitueixi frau a la Llei nacional o contravingui l'ordre públic intern.

5. Les dispenses d'haver de formalitzar expedient i les dispenses de proclames són acordades pel president dels batlles, a petició conjunta dels dos contraents, oït el Ministeri Fiscal i el batlle competent. Les dispenses s'anoten en la inscripció de matrimoni en el moment de fer-se.

6. S'inscriuen al Registre provisional de la Batllia, els matrimonis civils celebrats a Andorra d'acord amb aquesta Llei.

També s'inscriuen els matrimonis civils celebrats a l'estranger entre cònjuges, un dels quals, almenys, sigui andorrà o resident a Andorra. Fins a la seva inscripció en el Registre provisional de la Batllia, el matrimoni no inscrit no perjudica els drets adquirits de bona fe per tercers.

7. La inscripció dels matrimonis civils celebrats a Andorra es fa com segueix: El cònsol autoritzant o el seu delegat estén una acta de la celebració del matrimoni en dos exemplars segons el model determinat per Reglament del Govern, i la signa juntament amb els cònjuges i dos testimonis hàbils. Un exemplar de l'acta resta al Comú, als sols efectes d'arxiu, sense que es pugui lliurar cap certificació a partir de la mateixa acta. L'altre exemplar serà tramès al batlle dins el primer dia hàbil següent a la celebració del matrimoni i serà inscrit dins el termini de les vint-i-quatre hores següents a la recepció, signant l'acta el sol batlle, i serà arxivat en el lligall corresponent. El batlle acusa rebut de l'acta al cònsol remitent.

8. La inscripció dels matrimonis celebrats a l'estranger entre cònjuges, un dels quals almenys és andorrà o resident a Andorra, ha d'ésser promoguda pel cònjuge andorrà o resident,

- a) Si el matrimoni és civil s'ha d'inscriure la certificació literal de la inscripció en el Registre Civil del país on s'hagi celebrat el matrimoni dintre dels set dies següents a la celebració;

b) Si el matrimoni és canònic s'ha d'inscriure la certificació literal canònica lliurada per l'òrgan canònic competent, notificada a través de l'ordinari d'Andorra.

En els dos casos la petició d'inscripció ha d'ésser signada pels dos contraents, els quals han de signar també la inscripció juntament amb el batlle.

Disposició transitòria quarta (Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995)

En la data d'entrada en vigor de la Llei del Registre Civil, el batlle competent, d'ofici, trametrà la totalitat del Registre Civil provisional de la Batllia al registrador civil, quedant incorporat en la forma que la Llei del Registre Civil ho estableixi.

Disposició derogatòria (Llei 3/2012)

Queden derogades totes les normes o disposicions de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin el que estableix aquesta Llei.

Disposició derogatòria (Llei 34/2014)

Queden derogades totes les normes o disposicions legals de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin el que estableix aquesta Llei.

Disposició final (Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995)

Aquesta Llei entrarà en vigor a partir de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra

Disposicions finals (Llei 14/2004)

Primera

Es modifica l'article 75 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"1. Es presumeix que l'infant concebut durant el matrimoni té per pare el marit de la mare. Nogensmenys, el marit pot recórrer als tribunals civils per instar una acció en impugnació de paternitat, sempre que acrediti fets de naturalesa a demostrar que no pot ser-ne el pare.

2. Si l'infant ha nascut dins els 180 dies següents a la celebració del matrimoni, el marit pot recórrer als tribunals civils en el termini dels sis mesos següents al naixement, per instar una acció en impugnació de paternitat, amb la sola prova de la data del part. No obstant això, no hi podrà haver lloc a impugnació de paternitat si el marit ha reconegut expressament o tàcitament la seva paternitat, o si coneixia l'embaràs abans de la celebració del matrimoni, o si s'ha comportat com a pare des del naixement de l'infant."

Segona

S'afegeixen a l'article 76 de la Llei del Registre Civil de l'11 de juliol de 1996 dos nous paràgrafs numerats de 3 i 4, amb el text següent:

"3. Per determinar la paternitat del nadó d'una dona casada, quan, a la data del naixement, fa menys de tres-cents dies que aquesta estava casada amb una persona altra que el seu espòs actual, preval la presumpció de paternitat de l'anterior espòs.

Nogensmenys, si s'estableix, mitjançant expedient registral, la prova de l'existència d'una separació de cossos amb l'anterior espòs, per qualsevol motiu que sigui i durant almenys els tres-cents dies anteriors al naixement, preval la presumpció de paternitat del marit actual.

4. En tot cas es pot recórrer als tribunals civils per instar una acció en impugnació d'aquella paternitat que, en aplicació de la presumpció legal, hagi prevalgut a nivell registral."

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la data de publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició final (Llei 3/2012)

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la data de publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició final primera (Llei 34/2014)

Es modifica l'article 2 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor des-
emparat, que queda redactat en els termes següents:

"Article 2

L'adopció pot ésser demandada després de cinc anys de matrimoni, d'unió civil o de convivència, per parelles
estables.

Per adoptar, el resultat de la mitjana entre les edats dels dos adoptants no pot ésser inferior a 25 anys."

Disposició final segona (Llei 34/2014)

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor des-
emparat, que queda redactat amb els termes següents:

"Article 24

L'adopció és efectiva a partir del dia en què es diposita a la Batllia la demanda d'adopció.

L'adopció implica l'extinció dels vincles jurídics entre l'adoptat i la seva família d'origen, i confereix a l'infant
una filiació que substitueix la filiació original, excepte en el cas que s'adopti l'infant del cònjuge.

L'adopció confereix a l'infant els cognoms dels adoptants.

Si l'infant té menys d'un any, el batlle pot acordar modificar el seu nom a instància dels adoptants. Si té més
d'un any, es privilegia el nom d'origen, excepte casos excepcionals en els quals el canvi de nom ha d'anar
necessàriament acompanyat d'un seguiment psico-social del Servei d'Adopció. Si l'infant té més de 12 anys,
el seu consentiment és imprescindible.

Els adoptants exerceixen la pàtria potestat, tenen dret i deure de guarda, vigilància i educació de l'adoptat.

L'adoptat gaudeix dels mateixos drets i de les mateixes obligacions que un infant legítim en la família adoptant."

Disposició final tercera (Llei 34/2014)

1. Es modifica l'article 2 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el
text següent:

"Article 2

Constitueixen l'objecte del Registre Civil els fets, els actes i les situacions jurídiques relacionats amb l'estat
civil de les persones següents:

- a) El naixement i les mencions d'identitat.
- b) La filiació i l'adopció.
- c) Les situacions de guarda legal.
- d) La pàtria potestat i les altres representacions legals.
- e) L'emancipació i l'habilitació d'edat.
- f) Les limitacions a la capacitat de les persones.
- g) Les tutories, les curadories i els altres encàrrecs judicials o extrajudicials que supleixin o completin la
capacitat d'altri.
- h) La nacionalitat.

- i) Els matrimonis i les unions civils, així com la seva nul·litat, dissolució o separació.
- j) Les convencions per raó del matrimoni i l'establiment d'alteracions del règim econòmic matrimonial.
- k) Les defuncions, les inhumacions i les incineracions.
- l) Les declaracions judicials de mort i absència."

2. Es modifica l'article 23 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 23

El Registre Civil consta de quatre seccions que són les següents:

- a) Secció Primera: De naixements. Té per objecte la constància i la publicitat registral, per mitjà dels seus llibres que s'anomenen "Llibres de naixements", dels fets i els actes que integren l'existència i l'estat civil de les persones físiques, llevat dels assentaments que corresponguin a altres seccions.
- b) Secció Segona: De matrimonis i unions civils. Té per objecte la constància i la publicitat registral, per mitjà dels seus llibres que s'anomenen "Llibres de matrimonis i unions civils", dels fets i els actes relatius al matrimoni o unió civil de les persones, a les seves modificacions jurídiques i a la seva dissolució, com també al seu règim econòmic.
- c) Secció Tercera: De defuncions. Té per objecte la constància i la publicitat registral, per mitjà dels seus llibres que s'anomenen "Llibres de defuncions", dels fets i les circumstàncies de la mort legalment certa de les persones físiques.
- d) Secció Quarta o General: Es fa càrrec, mitjançant llibres auxiliars, dels serveis comuns a la Secció Primera, a la Secció Segona, a la Secció Tercera i a les altres seccions generals del Registre Civil."

3. Es modifica l'article 48.3.f) de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"f) El matrimoni o la unió civil celebrats en perill de mort mentre no s'acreditin tots els requisits legals necessaris per a la seva vàlida i eficaçia."

4. Es modifica l'article 54.c), e) i k) de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"c) El matrimoni o la unió civil dels pares posterior al naixement o l'adopció del fill inscrit."

"e) Les modificacions de la pàtria potestat i del seu exercici s'inscriuen tant al marge de la inscripció del naixement dels pares com al marge de la inscripció del naixement del fill."

"k) El matrimoni o la unió civil, la nul·litat, la dissolució del vincle, la separació i la reconciliació dels cònjuges separats judicialment, com també tota altra circumstància o resolució judicial que afecti el vincle o els seus efectes."

5. Es modifica l'article 55 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 55

Al marge de les inscripcions de matrimoni i unions civils s'inscriuen les circumstàncies següents:

La nul·litat, la dissolució del vincle, la separació i la reconciliació dels cònjuges separats judicialment i, en general, tota altra circumstància i fet jurídic que afecti el vincle o els seus efectes.

I són objecte de nota marginal:

- a) La defunció de qualsevol dels cònjuges.
- b) Els matrimonis o les unions civils posteriors dels cònjuges."

6. Es modifica l'article 64 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 64

1. Tota persona té dret a un nom des del seu naixement.

2. Les persones són identificades pel seu nom i els seus cognoms.

3. La persona declarant del naixement, si és un dels progenitors o el seu representant legal, o si en presenta una autorització en document fefaent, ha d'indicar el nom propi de l'infant i, si no l'indica o no el vol indicar, el registrador imposa un nom d'ús corrent."

7. Es modifica l'article 65 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 65

El nom propi pot ser simple o compost, però en aquest darrer cas no pot contenir més de dos noms simples. Els noms propis estrangers són permesos.

El nom propi és elegit lliurement i només queda subjecte a les limitacions següents, que s'interpreten restrictivament:

- a) No es poden imposar noms que, per si sols o en combinació amb els cognoms, resultin contraris a la dignitat de la persona.
- b) No es poden inscriure noms que facin confusa la designació o que induïxin a error sobre el sexe.
- c) Tampoc s'admeten cognoms com a noms propis.
- d) No es pot imposar al nadó un nom que tingui un dels seus germans amb idèntics cognoms, ni tan sols en el cas de premoriència.

Les persones que adquireixin la nacionalitat andorrana poden sol·licitar, en el moment d'inscriure el seu naixement al Registre Civil, la catalanització del seu nom propi mitjançant una declaració formal davant del registrador, sense necessitat de procedir als tràmits de l'expedient registral."

8. Es modifica l'article 66 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 66

Els cognoms han de ser en primer lloc el patern i, seguidament, el matern. S'entén per cognom patern el primer cognom del pare, i per cognom matern el primer cognom de soltera de la mare. Tanmateix, si els pares conjuntament ho sol·liciten, en el moment de la inscripció, es pot invertir l'ordre i inscriure en primer lloc el cognom matern i en segon lloc el patern.

Quan la filiació sigui determinada legalment tan sols respecte d'un dels progenitors, l'infant porta els dos cognoms d'aquest, i el pare o la mare poden decidir lliurement l'ordre dels cognoms.

En el supòsit que un o ambdós progenitors, d'acord amb la seva llei personal diferent de l'andorrana, puguin transmetre els cognoms d'una manera diferent a l'establerta anteriorment, aquests designen quin dels cognoms de cadascun d'ells volen transmetre, tot indicant la forma o el gènere del cognom en els casos en què així s'escaigui, i l'ordre en què s'han de consignar. En aquest supòsit s'admet que els pares designin només un sol cognom.

Les persones majors d'edat de nacionalitat andorrana poden sol·licitar la inversió dels seus cognoms mitjançant una simple declaració davant del registrador. Aquesta inversió no té efectes fins que no és inscrita i només es pot efectuar una sola vegada.

El representant legal de l'inscrit pot sol·licitar la inversió dels cognoms quan concorri justa causa que ha d'apreciar el registrador. Contra la decisió negativa del registrador es pot interposar recurs davant el Tribunal Unipersonal del Batlle.”

9. Es modifica l'article 67 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 67

1. Quan no consti la filiació, el registrador ha d'atribuir nom propi i cognoms a l'interessat, que ha d'escollir d'entre els més usuals, tot evitant sempre qualsevol referència a la condició d'abandonat.

S'han de respectar les indicacions escrites que s'hagin trobat en poder de l'infant abandonat, sempre que no comportin l'atribució de paternitat o maternitat.

2. Quan un dels progenitors hagi estat privat, per sentència ferma, de la pàtria potestat respecte d'un fill, el representant legal del menor pot sol·licitar la supressió del cognom que pertany al progenitor privat de la pàtria potestat. En aquests casos s'atribueixen al menor els cognoms del progenitor que conservi la pàtria potestat en l'ordre que es designi.

Aquesta supressió la pot sol·licitar el mateix interessat si és major d'edat o menor emancipat.

3. Quan es tracti de víctimes de violència de gènere o dels seus descendents, així com en els supòsits en què la urgència de la situació o les circumstàncies excepcionals així ho requereixin, es pot autoritzar el canvi dels cognoms pels tràmits de l'expedient registral.”

10. Es modifica l'article 68 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 68

Només es poden canviar el nom i els cognoms per resolució recaiguda en l'expedient registral, amb la intervenció del Ministeri Fiscal i l'audiència de tots els que acreditin un interès suficient en el canvi o en resultin afectats, a petició del titular del nom i els cognoms i si hi ha justa causa. El registrador inscriu el canvi a petició d'aquest titular i amb l'aportació d'una certificació o còpia autoritzada de la resolució ferma que així ho acordi. Contra la decisió del registrador es pot interposar recurs davant del Tribunal Unipersonal del Batlle.

La menció del canvi es fa per inscripció marginal en el foli de naixement i per nota marginal en els fulls de matrimoni o unió civil de l'interessat, i també en els de naixement dels seus fills.

Les resolucions judicials estrangeres relatives als canvis de cognoms o de nom que afectin persones no andorranes no cal que siguin sotmeses a exequàtur si consta al registrador que la resolució és ferma i compleix l'ordenament jurídic del país on s'ha dictat, salvat el cas de reciprocitat.”

11. Es modifica l'article 93 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 93

Al marge de la inscripció del naixement del fill i dels pares s'inscriu la pèrdua, la suspensió, la privació, la modificació i, si és el cas, la recuperació de la pàtria potestat, amb expressió del fet que la motiva, així com la resolució judicial i el procediment en què s'hagi acordat.”

12. Es modifica l'article 95 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 95

En el cas que el naixement dels pares o del fill, o si escau, de tots ells, no consti inscrit al Registre Civil d'Andorra, es procedeix a anotar-ne el naixement, fent constar que es realitza l'assentament a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció de la limitació o la recuperació de la pàtria potestat.”

13. Es modifica l'enunciat del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Títol V.-Secció de matrimonis i unions civils"

14. Es modifica l'enunciat del capítol I del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Capítol I. Expedient civil de matrimoni o d'unió civil, i proclames"

15. Es modifica l'article 100 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 100

Per formalitzar l'expedient previ a la celebració del matrimoni civil o la unió civil a Andorra, ambdós contraents, almenys un d'ells resident al Principat, han de comparèixer davant del Registre Civil d'Andorra, per formular i signar la sol·licitud corresponent, que ha de contenir la declaració circumstanciada, segons el model establert pel Reglament del matrimoni o la unió civil que desitgi contreure, i ha d'anar acompanyada de la certificació literal del naixement, el certificat o la justificació documental de l'estat civil i la certificació de la residència, i en què s'ha de demanar, així mateix, que es faci la publicació de proclames o se'n dispensi. Una vegada rebuda la declaració, el registrador n'examina la suficiència i també la procedibilitat del matrimoni o la unió civil celebradors, tot examinant tant els requisits de validesa com els requisits de licitud, i pren una de les decisions següents:

- a) Suspendre la tramitació de l'expedient per insuficiència de les dades o per improcedència.
- b) Denegar motivadament la continuació de l'expedient.
- c) Continuar l'expedient.

En supòsits assenyalats amb les lletres a) i b), la decisió del registrador és recurrible per la via establerta en el tercer paràgraf de l'article següent.

En el supòsit assenyalat amb la lletra c), el registrador disposa que es facin les proclames d'acord amb el Reglament del Govern."

16. Es modifica l'article 101 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 101

Cinc dies després d'haver-se esgotat el temps d'exhibició de les proclames i a la vista de les eventuais denúncies d'impediments i de la formalització de les oposicions al matrimoni o la unió civil, el registrador pren una de les decisions següents:

- a) Declara que autoritza la celebració en el cas que es compleixin cumulativament les dues condicions següents: que no hi hagi cap element que el registrador en la seva funció qualificadora estimi que s'oposa a la validesa i la licitud del matrimoni o la unió civil projectats, i que no hi hagi cap denúncia ni oposició.
- b) En el cas que hi hagi denúncies d'impediments o bé la formalització d'oposició al matrimoni o la unió civil, el registrador ha d'oír els contraents i els opositors per valorar-ne la veracitat i els fets en què es basen, i practica les diligències de prova que estimi pertinents, tot plegat en el termini màxim de trenta dies transcorreguts els quals, després d'audiència del Ministeri Fiscal, dicta resolució motivada autoritzant o denegant la celebració del matrimoni o la unió civil. Contra aquesta resolució qualsevol dels contraents o de les persones que formulen l'oposició, o el Ministeri Fiscal, poden recórrer en alçada en el termini de deu dies des de la seva notificació davant la Secció Civil del Tribunal dels Batlles. En aquest cas la celebració del matrimoni o la unió civil queda en suspens fins a la resolució del recurs."

17. Es modifica l'article 102 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 102

En el cas que el matrimoni, la unió civil o una institució anàloga siguin celebradors a l'estranger entre futurs contraents, un dels quals sigui andorrà o resident a Andorra, el registrador fa les proclames en la forma assenyalada als articles anteriors, a petició dels contraents o a petició de l'òrgan estranger que les demani.

En el cas que l'òrgan estranger demani la pràctica de les proclames a Andorra a un cònsol o a un òrgan judicial andorrà, aquests darrers han de trametre la petició, l'exhort o la comissió rogatòria rebuts sense proveir res al registrador, encara que vingui d'un òrgan judicial estranger, i el registrador ha de qualificar la petició i donar-li el curs oportú. Les respostes a les comissions rogatòries, els exhortos i les peticions les adreça el registrador pel canal que es fixi per reglament del Govern."

18. Es modifica l'article 103 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 103

Si arran de les proclames fetes en virtut de l'article anterior, el Registre Civil d'Andorra rep denúncies d'impediment o es formalitzen oposicions a Andorra, les lleis aplicables per entendre dels impediments i les oposicions són:

- a) La llei andorrana quan ambdós contraents siguin andorrans.
- b) La llei nacional comuna quan ambdós contraents siguin de la mateixa nacionalitat estrangera.
- c) Les lleis nacionals respectives quan ambdós contraents siguin de nacionalitats diferents.

El registrador notifica la decisió a l'òrgan estranger que hagi sol·licitat les proclames, tot fent esment explícit d'aquest capítol. En cap cas es poden fer proclames a Andorra quan aquestes proclames o el matrimoni, la unió civil o una institució anàloga que s'ha de celebrar constitueixin frau a la llei andorrana o contravinguin l'ordre públic intern."

19. Es modifica l'article 104 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 104

Les dispenses d'impediments i les dispenses de proclames són acordades per un batlle adscrit a la Secció Civil, a petició conjunta dels dos contraents, oït el Ministeri Fiscal i el registrador. Les dispenses s'anoten en la inscripció de matrimoni o la unió civil en el mateix moment d'estendre-la."

20. Es modifica l'article 105 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 105

Un cop sigui ferma la resolució que aprovi el matrimoni o la unió civil, es pot celebrar davant del cònsol legalment autoritzat durant un termini màxim de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagi tingut lloc la prestació en forma legal del consentiment matrimonial o del consentiment a la unió civil, caduquen els efectes de la resolució."

21. Es modifica l'article 106 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 106

No és necessària la tramitació de l'expedient civil previ per a la celebració dels matrimonis o les unions civils següents:

- a) Els matrimonis o les unions civils de qui es troba en perill de mort.

b) El matrimoni canònic que se celebra a Andorra.

c) Els matrimonis o les unions civils que als efectes d'aquest article siguin assenyalats per les normes legals."

22. Es modifica l'enunciat del capítol II del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Capítol II. Inscripció dels matrimonis i de les unions civils".

23. Es modifica l'article 107 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 107

S'inscriuen en el Registre Civil els matrimonis i les unions civils celebrats a Andorra d'acord amb les lleis andorranes sobre el matrimoni i les unions civils, i els matrimonis celebrats d'acord amb la llei canònica. També s'hi inscriuen els matrimonis civils i canònics, i els altres establerts en les lleis andorranes sobre matrimonis, i les unions civils i les institucions anàlogues, celebrats a l'estranger entre cònjuges almenys un dels quals és andorrà o resident a Andorra.

Els efectes produïts per la celebració del matrimoni i la unió civil tenen reconeixement ple, legitimació i fe pública amb la pràctica de la seva inscripció. No obstant això, fins al moment de la inscripció al Registre Civil, el matrimoni o la unió civil no inscrits no poden perjudicar els drets adquirits de bona fe per tercers."

24. Es modifica l'article 108 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 108

La inscripció dels matrimonis i les unions civils celebrats a Andorra s'ha de fer com segueix:

a) Per als matrimonis i les unions civils que se celebren a Andorra, el cònsol autoritzant estén una acta de la celebració del matrimoni o la unió civil en dos exemplars segons el model fixat pel Reglament, i la signa juntament amb els cònjuges i dos testimonis hàbils. Un exemplar de l'acta resta a la casa comuna, a l'efecte únic d'arxiu, sense que es pugui lliurar cap certificació a partir d'aquesta acta. L'altre exemplar es trameta al Registre el mateix dia o el dia hàbil següent en els termes de l'article 131 del Codi de l'Administració, i dins un altre termini igual al de la recepció, l'acta s'ha d'inscriure amb la signatura exclusiva del registrador i s'ha d'arxivar en el lligall corresponent. El registrador acusa recepció de l'acta al cònsol remitent.

b) Per als matrimonis canònics celebrats a Andorra, el rector de la parròquia en què s'inscriu, o la persona que segons les disposicions canòniques tingui facultats per estendre l'acta sacramental, lliura la certificació literal de cada assentament practicat, que trameta al Registre Civil el mateix dia o el dia hàbil següent en els termes de l'article 131 del Codi de l'Administració. D'acord amb aquest document, en un altre termini igual a comptar al de la recepció, es procedeix a fer la inscripció civil del matrimoni, amb l'acta signada exclusivament pel registrador. S'arxiva i se n'acusa recepció conforme s'assenyala a la lletra a) anterior.

c) Per la resta de matrimonis que tingui en compte la legislació andorrana, la inscripció es fa seguint el que disposa aquesta legislació."

25. Es modifica l'article 109 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 109

La inscripció dels matrimonis i les unions civils o una institució anàloga celebrats a l'estranger entre cònjuges, un dels quals almenys és andorrà o resident a Andorra, ha de ser promoguda pel cònjuge andorrà o resident, i:

a) Si el matrimoni és civil, es pot inscriure mitjançant la certificació literal legalitzada de la inscripció al Registre Civil del país on s'hagi celebrat el matrimoni;

b) Si el matrimoni és canònic s'ha d'inscriure la certificació literal canònica lliurada per l'òrgan canònic competent, notificada a través de l'ordinari d'Andorra;

c) Si es tracta d'una unió civil o una institució anàloga, es pot inscriure mitjançant la certificació literal legalitzada de la inscripció al Registre Civil del país on s'hagi celebrat;

d) Si el matrimoni és d'una altra classe diferent del canònic o el civil, segons la llei del lloc de celebració, s'ha d'inscriure al Registre Civil d'Andorra la certificació literal legalitzada de la inscripció del matrimoni en qüestió al Registre Civil del país on s'hagi celebrat el matrimoni. En defecte d'inscripció en un Registre Civil, per poder fer inscriure el matrimoni els dos cònjuges s'han d'adreçar a la jurisdicció civil per obtenir una resolució judicial que declari l'existència, la validesa i la licitud del matrimoni i, en especial, l'absència de frau a la llei nacional i la conformitat de l'ordre públic, així com la seva eficàcia a Andorra. El Ministeri Fiscal ha de ser part en el procés.

En els quatre casos la petició d'inscripció ha de ser signada pels dos contraents o els seus apoderats, els quals han de signar també la inscripció juntament amb el registrador."

26. Es modifica l'enunciat del capítol III del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Capítol III. Inscripció de convencions matrimonials i altres convenis que afecten el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils, i de resolucions judicials que afecten el matrimoni i les unions civils"

27. Es modifica l'article 110 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 110

Els capítols matrimonials i les altres convencions sobre el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils efectuades per escriptura pública autoritzada per un dels notaris d'Andorra, han de ser notificades per aquests notaris al Registre Civil dins els tres dies següents al dia en què s'atorguin. La comunicació només comprèn el tipus o la denominació de l'instrument, la data de l'atorgament, el número del protocol i el nom dels atorgants i del notari que l'autoritza, i se n'exclou qualsevol referència al contingut de les convencions. La menció de la comunicació s'ha d'inscriure al marge de la inscripció del matrimoni o la unió civil dels atorgants i de la inscripció del naixement de cadascun dels cònjuges."

28. Es modifica l'article 111 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 111

Els capítols matrimonials i les altres convencions sobre el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils entre cònjuges un dels quals almenys és andorrà, i dels estrangers que hagin contret matrimoni o unió civil a Andorra, que siguin autoritzades fora d'Andorra, han de ser inscrites a diligència d'ambdós cònjuges o d'un d'ells, sense dilació, mitjançant la presentació al registrador d'un testimoni o una còpia fefaents de l'instrument públic en virtut del qual s'ha atorgat el conveni, expedit en les condicions de fons i de forma exigides al país on hagi tingut lloc l'atorgament.

La inscripció conté les dades que identifiquen el títol d'inscripció i, pel que fa al contingut d'aquest títol, la seva part essencial i adequada al caràcter i la finalitat de l'assentament."

29. Es modifica l'article 112 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 112

Els capítols matrimonials i les altres convencions sobre el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils entre estrangers residents a Andorra, el matrimoni dels quals s'hagi celebrat fora d'Andorra, són inscriptibles a petició dels interessats, amb els mateixos requisits i en la forma establerts en l'article anterior."

30. Es modifica l'article 114 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 114

Les sentències dels tribunals civils o canònics, andorrans o estrangers, que afectin vàlidament matrimonis o unions civils inscriptibles o inscrits al Registre Civil d'Andorra, es porten al foli registral en què es trobi l'assentament del matrimoni o la unió civil corresponent, o ha de practicar-se, si escau, una anotació de suport, i s'inscriu marginalment. Igualment s'inscriuen en el foli de naixement dels fills menors d'edat tinguts o adoptats en el matrimoni o la unió civil. Aquestes inscripcions exigeixen que les sentències reuneixin els requisits generals previstos per la llei per a les resolucions nacionals o estrangeres o canòniques, segons el cas."

31. Es modifica l'article 125 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 125

Practicada la inscripció de defunció, se'n fa una nota marginal de referència al marge de les inscripcions de naixement i, si és el cas, de matrimoni o unió civil del difunt.

La inscripció fa fe de la mort certa d'una persona i de la data, l'hora i el lloc on ha ocorregut."

32. Es modifica l'article 139 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 139

En les certificacions en extracte del Registre de naixement dels fills adoptius, s'ha de mencionar la filiació dels pares adoptius. La filiació biològica de la persona adoptada, si és coneguda, només es pot mencionar en les certificacions de naixement en extracte, si la persona adoptada així ho indica. No obstant això, en totes les certificacions que es lliuren per ser aportades als expedients de celebració de matrimoni o unió civil de la persona inscrita, s'ha de mencionar sempre la filiació adoptiva, i la biològica quan es conegui. Les certificacions en extracte del fet del naixement només fan fe del mateix naixement, de la seva data i del lloc i del sexe de la persona inscrita."

33. Es modifica l'article 140 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 140

En les certificacions literals es transcriu íntegrament l'assentament del punt sobre el qual se sol·licita la certificació i el text de tots els altres assentaments de qualsevol classe que integrin el foli registral.

Si les necessitats dels serveis ho aconsellen, els certificats sobre assentaments dels llibres de naixements, matrimonis i unions civils i defuncions poden efectuar-se mitjançant fotocòpies de la totalitat del foli registral, certificades per diligència estesa i signada sobre les fotocòpies pel registrador. Aquestes fotocòpies així autenticades tenen el caràcter i els efectes de les certificacions literals.

El registrador titular, o si és el cas, el registrador suplent, poden delegar la seva signatura per al lliurament de les certificacions literals o en extracte.

Aquesta delegació ha de recaure en un funcionari del Registre Civil i s'ha de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra."

34. Es modifica l'article 142 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

"Article 142

Tota persona està legitimada per demanar certificació en extracte de les inscripcions de naixement, matrimoni, unió civil i defunció, de conformitat amb allò establert a l'article 136, amb les limitacions que s'hi estableixen o les que resultin del Reglament del Govern.

Quant a les certificacions literals, no poden lliurar-se sense l'autorització del batlle competent i sense la petició expressa de les persones especialment legitimades, quan per la seva pròpia natura hagin de donar publicitat dels extrems i les circumstàncies següents:

1. La filiació extramatrimonial o adoptiva i la legitimació.
2. Les causes de nul·litat o separació d'un matrimoni o unió civil, o de privació o suspensió de la pàtria potestat.
3. El matrimoni o la unió civil celebrats sense la publicació de proclames.
4. El lligall de criatures abortives.
5. Qualsevol altra circumstància que es consideri que pugui vulnerar el dret a la intimitat o a l'honor.

Són persones especialment legitimades per sol·licitar l'expedició de les certificacions literals mencionades les persones inscrites, els seus ascendents, descendents i hereus, els representants legals de les persones inscrites, i l'autoritat judicial."

Disposició final quarta (Llei 34/2014)

En el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, quedarà tancat el llibre del Registre Civil relatiu a matrimonis i s'obrirà un llibre relatiu a matrimonis i unions civils que seguirà la numeració correlativa que li correspongui.

Disposició final cinquena (Llei 34/2014)

S'encomana al Govern que en el termini de tres mesos des de la data d'entrada en vigor de la present Llei publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el text refós de la Llei del Registre Civil, amb totes les modificacions i addicions aprovades fins avui.

Disposició final sisena (Llei 34/2014)

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la data de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.